

Милош Ј. Ленхарт

ФРЕКВЕНЦИЈА

Отворена књига

Београд, 2021.

Copyright © за ово издање Отворена књига

Милош Ј. Ленхарт

ФРЕКВЕНЦИЈА

Глава 1

Нико не воли понедељак. Посебно је овај понедељак у Мајлу будио нерасположење. Искористио је викенд за провод у центру града и прекомерни унос алкохола у организам, а то му у јутарњим часовима није годило. Како је прешао тридесету годину свог живота, опоравак од непроспаване београдске ноћи је могао потрајати и по два цела дана. Ипак, жртвоваће преко потребан сан, само из љубави према свом послу. Главобољу ће излечити уз прву преподневну кафу, гледајући јутарњи програм на националној телевизији; то му је макар у више наврата успевало. Био је потпуно несвестан чињенице да ће овај понедељак постати сасвим другачији од свих претходних.

Већ неколико месеци се у свим доступним медијима шпекулисало о реформама друштва и државе. Посебно се истицао програм који је нова државна власт планирала да уведе у садашњи систем, а који никада пре није виђен у свету. Мајло се није претерано занимао за политику. Сматрао је да нема никаквог утицаја на дешавања која му други намећу и да, једноставно, није особа која може фанатично бранити своја уверења. Из тих разлога се никада није активно бавио политичким питањима и доношењем промена у државном уређењу, иако је поприлично цењен као академик у свом малом кругу познаника. Међутим, најновији програм је желео да у потпуности испрати.

Желео је да разуме све ставке монументалног пројекта, јер ће њему, као и другим грађанима Србије, са свим изменити живот.

Окачен на зид у ћошку простране дневне собе, ЛЦД телевизор емитовао је рекламу за средство за чишћење купатила. Није обратио превише пажње на рекламу у којој су се плочице цаклиле од чистоће. Увек му се чинило да му такве рекламе вређају интелигенцију. Замишљено гледајући у екран телевизора, схватио је да је сврха тих реклама да погоде жељену групу, у коју он није спадао, будући да никада није ни чистио. Стан му је пак био срећен само зато што је двапут месечно навраћала комшиница и, у замену за малу новчану надокнаду, сређивала његов крш. Коначно, након реклама, уследио је наставак почетка емисије због које је на првом месту и укључио телевизор.

У телевизијском студију је из првог плана била приказана лепа водитељка плаве косе, Мајлових година. Розе сако који носи још више осветљава њен неосунчани тен. Управо је представљала свог јединог госта најлепшим речима хвале. Њен гост је Мајклу био познат са свих насловних страна новина, као и са безброј билборда по граду. Чувени неуролог, прослављен због својих револуционарних политичких идеја потпомогнутих чврстим научним аргументима.

„Већ данима говоримо о догађају који ће изменити будућност Србије, а веома вероватно и судбину света”, рекла је водитељка значајно, обраћајући се саговорнику који седи насупрот ње, за великим стакленим столом у студију.

„Ви сте, докторе Митровићу, присуствовали стварању овог програма од самог почетка.” Наставила је: „Ви сте заправо творац ове идеје, коју многи сматрају грандиозном. Шта можете рећи нашим гледаоцима, везано за програм и последње припреме?” Ово питање је поставила желећи да гледаоцима коначно открије о чему је реч.

„Па знате како”, започео је њен саговорник, додирујући врховима прстију обе руке беле папире наслане на столу. Као да се припремао за дуг говор. „Ових последњих неколико дана су пресудни за програм Фреквенције. Након референдума одржаног почетком прошлог месеца, на коме смо од грађана Србије добили зелено светло за пуштање Фреквенције у рад, ушли смо у завршну фазу припреме програма. Наиме, пре два дана смо започели унос података о свима нама, житељима Србије. Наши лични подаци су пресудни део овог програма, без њих, Фреквенција не би имала смисла.”

Водитељка је климнула главом и тиме дала одобрење саговорнику да настави причу. Склопио је руке као да планира да изрецитује молитву. „Као што сам небројено пута рекао, Фреквенција, која ће двадесетог јуна бити укључена до даљњег, стимулисаће делове мозга сваког грађанина Србије путем већ постојеће инфраструктуре мобилне телефоније. Докле год да допире мобилни сигнал, а то је у овој 2028. години буквално свуда, Фреквенција ће позитивно утицати на људе.” Привукао је столицу ближе столу, а затим наставио. „Стимулисање одређених делова мозга открили смо уз помоћ разних експеримената у сигурним условима. Сваки експеримент је давао ве-

ома позитивне резултате, услед чега смо се и одлучили на овако велик корак. Сваки део мозга је заслужан за неке функције, телесне или интелектуалне. Можемо повећати могућности мозга ван његових тренутних ограничења, до граница које су тренутно и нама непојмљиве. Овим чином ћемо побољшати индивидуално стање људи, а исто тако и наше друштво и његов напредак.”

Камера га је сада приказивала у крупном плану. Било је очигледно да је уложио труд не би ли одавао утисак угледног господина. Био је то човек средњих година, уредно дотеране кратке црне косе, лица свеже обријаног, услед чега су до изражаја долазиле његове оштре црте лица. Црно одело са краватом му је, због одржаване атлетске конституције, пристајало као саливено. Наставио је: „Приметили смо да Фреквенција пружа мозгу могућност да донекле управља својим генима. Тело, само од себе, мења поједине гене нашег ДНК, стварајући напредније гене. Мутирајући већ постојеће гене, физички унапређује човека. Многи здравствени проблеми или недостаци са којима се људи данас суочавају, уз помоћ Фреквенције се решавају сами од себе. Наравно, то се не дешава истог тренутка, ипак је то вишегодишњи процес. Такође, овакве промене у ДНК продужују животни век човека за чак осамдесет година.” Подигао је обрве наглашавајући значај овог податка. „Значи, Фреквенција унапређује човека у оно што бисмо, у складу са данашњом политиком, назвали ’човеком новог доба’.” Овим је резимирао претходна објашњења.

Водитељка није изгледала задовољно. „Имамо широк спектар гледаности, зато бих Вас замолила да још мало појасните гледаоцима о чему се ту ради.”

„Извињавам се. Покушаћу да објасним на разумљив начин, не превише научно и од почетка”, насмејао се, увидевши да је пожурио са својим излагањем. „Можемо да замислимо мозак као апарат. Као сви уређаји које употребљавамо у домаћинству, а који се користе електричном енергијом, тако и мозак при-ма сигнале из свих делова нашег тела, али и шире. Мозак је савршени апарат који нас спаја са светом око нас, са околином, са другим људима. Повезница која контактира и ствара однос са буквално свиме са чиме се сусретнемо током наших живота, од рођења па до смрти. У мозгу се одвијају сви процеси који нам омогућавају свест о постојању нас самих и наше околине. Без мозга, свест не би постојала, за нас ништа не би постојало. И ако постоји, ми то не бисмо знали.” Дубоко је удахнуо. „Тај савршени апарат помоћу кога ми појмимо свет не ради на свом максимуму. Максимум који мозак може да пружи остаје у теорији, то не спорим. Али тренутну границу коју тај апарат нама тренутно пружа, можемо прескочити уз помоћ Фреквенције. Тада добијамо нову генерацију уређаја којим се служимо, 'Мозак 2.0'. Упоредићу мозак са другим апаратом у нашој свакодневници. Мобилни телефон, на пример. Сваке године се на тржишту појављују бољи телефони, јачи телефони са више функција. Телефони који могу преносити више података. Некада давно смо пренос података са телефона на телефон вршили уз помоћ инфрареда. Па смо затим пренос унапредили и стигла је ера блуту-

та. Данашњи мозак човека ћу упоредити са блутутом. Ми вршимо пренос података ка нашем мозгу из околине око нас. Сваку књигу коју смо прочитали, сваки видео-клип који смо погледали на интернету, сва музика коју смо досад чули, сваки додир који смо осетили, били су део наше непосредне околине.” Позадина студија се, с времена на време, преламала у различитим нијансама плаве.

Сачекао је неколико секунди, а потом наставио: „Уз помоћ Фреквенције, наш мозак престаје да буде блутут. Наш мозак постаје вај-фај. Апарат помоћу кога ми појмимо свет, уз помоћ Фреквенције добија много бољи, бржи, даљи и свеобухватнији пренос података. Информације које нису у нашој непосредној околини сада могу пристизати у нашу спознају, иако су на великим удаљеностима. Фреквенција омогућава да се мозак користи подацима који се чувају у компјутеру, а сви знамо колико компјутери могу садржати информација.”

Његове речи су у Мајлу пробудиле узбуђење. У егзалтираном стању је посматрао телевизор из удобне кожне фотеље, очекујући најновије информације.

„Да ли имате одговор на то зашто је народ подржао програм на референдуму у оволиком броју? Чак 79 процената грађана Србије се слаже са почетком програма Фреквенције. То је неизмерно велика подршка”, водитељка је желела да сазна саговорничко мишљење.

„Засигурно постоји више разлога”, рекао је доктор самоуверено. „Грађани Србије се одвајкада жале на свој статус у свету. Засигурно је да сви желе бољи живот за себе и своје породице. Ми смо узор-